

# *Liv*et EN SANG FRA

## **UD PÅ LANDET KONCERT**

**I DANNEMARE KIRKE**

  
Lolland  
SYNGER

Projektet er støttet af sundhedsstyrelsens Covid 19 aflastningspulje.

  
SUNDHEDSSTYRELSEN

# Jeg en gård mig bygge vil

Jeg en gård mig bygge vil,  
der skal være have til.

Store marker, grønne enge,  
og med lam i lille vænge,  
heste, grise, køer og får,  
hører til min bondegård.

Der er hestestald og lo,  
på mit tag skal storken bo.  
Gæs og ænder, høns og duer  
vil jeg ha' og mange stuer,  
huset hvidt og tæk't med strå,  
dør og vindu'r malet blå.

Op af brøndens klare vand  
trækker jeg min lille spand,  
vander koen, vander hesten,  
medens sol går ned i vesten,  
følger koen i sin bås,  
lukker port og dør i lås.

*Alice Tegnér | Margrethe  
Marstrand*

# Er du dus med himlens fugle

Du grønne skov du glade lærke  
Åh gudskelov at jeg kan mærke  
Alt dette er ven med mig  
Har du det som jeg

Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træer  
Forstår du alle hjerter der banker her og der  
Kan du smile til en kronhjort og vinke til en stær  
Så har du fundet ud af noget som er meget værd  
En rødkælk en guldsmed en bly forglemmigej  
Et grantræ en vipstjert de elsker nemlig dig  
Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træer  
Så har du fundet ind til det som gør livet allermest værd

Den grønne skov hver spurv jeg kender  
Dem fik jeg lov at få som venner  
Hvem har vel en bedre ven  
Jeg spørger igen

Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træer  
Forstår du alle du alle hjerter der banker her og der  
Kan du smile til en kronhjort og vinke til en stær  
Så har du fundet ud af noget som er meget værd  
En rødkælk en guldsmed en bly forglemmigej  
Et grantræ en vipstjert de elsker nemlig dig  
Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træer  
Så har du fundet ind til det som gør livet allermest værd

Sunget af Poul Reichhart i filmen  
Vagabonderne På Bakkegaarden

# Jeg ved en lærkerede

Jeg ved en lærkerede  
jeg siger ikke mer;  
den findes på en hede  
et sted, som ingen ser.

I reden er der unger  
og ungerne har dun.  
De pipper, de har tunger,  
og reden er så lun.

Og de to gamle lærker,  
de flyver tæt omkring.  
Jeg tænker nok, de mærker,  
jeg gør dem ingenting.

Jeg lurker bag en slåen.  
Dér står jeg ganske nær  
Jeg rækker mig på tåen  
og holder på mit vejr.

For ræven han vil bide  
og drengen samle bær.  
Men ingen skal få vide,  
hvor lærkereden er.

Tekst: Harald Bergstedt 1921/  
Melodi: Carl Nielsen 1924

## **KOM, DU STORE “PRUHEST!”**

Kom, du store “pruhest”,  
lad mig klappe dig!  
Nu skal du i marken  
ud med far og mig.  
Hyp, hyp, hyp og hop –  
fremad i galop!

Du skal trække ploven,  
kræfterne du har;  
siden skal du græsse,  
siger lille far.  
Hyp, hyp, hyp og hop –  
fremad i galop!

Så skal høet hentes  
på den grønne eng;  
sikken du må slide,  
til vi skal i seng!  
Hyp, hyp, hyp og hop –  
fremad i galop!

Og ved aftenstide –  
hvis min far gi’r lov –  
rider jeg dig hjemad;  
det er vældig sjov!  
Hyp, hyp, hyp og hop –  
hjemad i galop!

*Tekst: Gunder Knudsen*  
*Melodi: Gunder Knudsen*

## Lille føl

Lille føl, ved du hvad!  
du kan sagtens være glad.  
Du kan få en lækker davre,  
du kan gå og nippe havre,  
du kan spise, hvad du vil,  
og så drikke mælk dertil.

Lille føl, ved du hvad!  
du kan sagtens være glad.  
Du kan lege hele dagen,  
springe og slå op med bagen,  
du kan drive frit dit spil,  
gøre, lige hvad du vil.

Lille føl, ved du hvad!  
du kan sagtens være glad.  
Mens de andre trækker læsset,  
kan du hvile dig i græsset.  
De får skænd og piskerap,  
du får kælenavn og klap.

*Tekst: P. Larsen*

*Melodi: J. C. Gebauer*

## Ole sad på en knold og sang

Ole sad på en knold og sang,  
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!  
får og beder omkring ham sprang.  
tra-la-la-la-la-la-la-la!

Lyngen sused, og skyen gled,  
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!  
udfugtslængsler i hjertet sved.  
tra-la-la-la-la-la-la-la!

Heden stænged, og mindet spandt,  
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!  
moders øjne dog stærkest bandt.  
tra-la-la-la-la-la-la-la!

Snart den ting dog blev åbenbar:  
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!  
minder gør ikke sagen klar.  
tra-la-la-la-la-la-la-la!

Stak så Ole en dag i trav,  
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!  
stod med et ved det store hav.  
tra-la-la-la-la-la-la-la!

Øjet skinnede, tåren randt,  
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!  
intet mere i verden bandt.  
tra-la-la-la-la-la-la-la!

Over havene hyrden fo'r,  
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!  
fårene står der endnu og glor.  
tra-la-la-la-la-la-la-la!

Ej kan bede og får forstå  
la-la-la-la-la-la-la-la-la-la!  
længsler tog over bølger blå.  
tra-la-la-la-la-la-la-la!

*Tekst: Jeppe Aakjær, 1899*  
*Melodi: Alfred Tofft, 1911*

## **Jeg ved, hvor der findes en have så skøn**

Jeg ved, hvor der findes en have så skøn,  
hvor søen er blå, og hvor skoven er grøn,  
hvor fuglene bygger i løvhækkens ly  
og flyver hver morgen med sang over sky.

Og midt i den friske og gyngende sø  
der dukker af dybet den dejligste ø,  
og søen af prægtige skibe er fuld -  
og øen af frugt og af blomster og guld.

Der risler en kilde, der rinder en å,  
og højene ere så runde og små,  
og engen er blød, så det ret er en lyst  
at tumle sig der og få lettet sit bryst.

Der danse småpiger med blomster i hat,  
en rød og en hvid har på brystet de sat,  
og drengene lege med harpe og sværd  
og synge så glade om danemænds færd.

Jeg tror det for vist, at der ej er en plet  
på jorden, hvor alt er så blødt og så net  
som haven, hvor øen i søen er lagt,  
kom, så skal jeg vise dig hele dens pragt!

Se ud over dal, over mark, over sund,  
så ser du en have med løvsal i lund,  
med blomster i enge og sølvspejl i vand,  
og haven er Danmark, vort fædreland.



## Den glade vandrer

Den glade vandrer kaldes jeg,  
for sorgløs er min færd.  
Den endeløse landevej  
den står mit hjerte nær.  
Falderi faldera falderi,  
falde ha ha ha ha ha ha  
falderi faldera,  
den står mit hjerte nær.

Den varme sol den er min ven,  
og regnen er min bror.  
Naturen, å, jeg elsker den.  
Alverden er min mor.  
Falderi faldera falderi,  
falde ha ha ha ha ha ha  
falderi faldera.  
alverden er min mor.

Jeg kalder skovens dyr ved navn,  
og alle kender mig. .  
Jeg ta'r dem varsomt i min favn  
- og ondskab kendes ej.  
Falderi faldera falderi,  
falde ha ha ha ha ha ha  
falderi faldera,  
- og ondskab kendes ej.

Jeg hviler mig i grøftens græs,  
og kender ej til skam.  
Når bonden kører med sit læs,  
så vinker jeg til ham.  
Falderi faldera falderi,  
falde ha ha ha ha ha ha  
falderi faldera,  
.  
så vinker jeg til ham.

Den glade vandrer kaldes jeg,  
for godt er mit humør.  
Vorherre, giv mig lov at gå  
på vejen, til jeg dør.  
Falderi faldera falderi,  
falde ha ha ha ha ha ha  
falderi faldera,  
på vejen, til jeg dør.

*Per Jørn / Friederich W. Müller*

